

[Chr. Nielsen.]

somhed hos den højtærede Finansminister, og man deraf kunde have udledt, at den højtærede Minister vilde betræde nye Skatteveje, viser dette Lovforslag, at den højtærede Minister hurtigt har faaet Tilbagefald og nu blot fortsætter med, hvad Forgængeren i saa Henseende har skabt. Den højtærede Minister staar her blot som Aftager af et af de Lovkomplekser, som Venstrepartiet gennemførte mod Kommunisters og Socialdemokraters Ønske. Vi finder ikke, at der kan være nogen Anledning, selv under en socialdemokratisk Regering, til at medvirke til dette Lovforslags Fremme. Vi finder, at denne Form for Beskatning er vendt mod den store brede Befolkning, og det kan ikke betegnes som demokratisk Skattepolitik. Selv om man vil paaberaabe sig eller undskyldte sig med, at det skal tjene til at skabe Balance paa Statsregnskabet, kan det ikke paavirke os paa en saadan Maade, at vi ser med mildere Øjne paa dette Lovforslag. Balance kan man jo skabe paa mange Maader. Man kan gøre det paa den Maade, som har været praktiseret gennem de sidste Aaringer, at Overskuddet paa Statsregnskabet anvendes til at betale Tyskergælden til Nationalbanken, en overflødig Foranstaltning under de nu herskende Forhold. Derfor kan vi ikke godtage dette Argument, og vi finder i øvrigt intet som helst, der taler for en Forlængelse af disse Forbrugsafgifter.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg beklager meget, at jeg har skuffet det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen med Hensyn til Opfindsomhed, men jeg tør dog maaske antyde, at min Opfindsomhed staar omtrent paa Højde med den Opfindsomhed med Hensyn til Argumenterne, som det ærede Medlem kan præstere, naar man tænker paa, hvad hans Partifæller i det andet høje Ting har sagt. I den Retning har vi maaske ikke saa forfærdelig meget at lade hinanden høre.

Jeg er i Øjeblikket i den Situation med Hensyn til Skatter — det tror jeg efterhaanden er blevet klart for de fleste —, at jeg maa sige som saa: Kan man ikke faa den, man elsker, maa man elske den, man faar. Jeg har forsøgt at faa gennemført en Række direkte Skatter, men deres Gennemførelse er bl. a. blevet vanskeliggjort ved, at det ærede Medlem Hr. Chr. Niensens Partifælle i det andet høje Ting lod Blikket glide ned til Tjekkoslovakiet og der fandt en Række demonstrativt udformede Forslag, som maaske kan gennemføres i det Land, men som i den danske Rigsdag vilde være et Slag i Luften og intet andet. Jeg beklager

meget, at jeg dels har mødt denne Indstilling fra det ærede Medlem og hans Partifæller, dels har mødt en Uvilje ogsaa fra anden Side til Gennemførelse af direkte Skatter i denne Omgang.

Jeg tror imidlertid, man skal gøre sig ganske klart, at Statens Behov for Midler maa inddækkes af den høje Rigsdag. Ogsaa dette høje Ting vil utvivlsomt være enig med mig i, at vi vil komme til at staa i en Situation i det nye Aar, hvor en Ordning maa træffes. En Inddækning af de meget betydelige Udgifter, vi stilles over for, maa paa den ene eller den anden Vis finde Sted, og saa nytter det lidet, om man baade fra den ene og den anden Side placerer sig i Agitationens luftige Skyer, naar der ligger en Forpligtelse, som nu engang skal indfries. Disse Bemærkninger vil jeg gerne gøre til det ærede Medlem Hr. Chr. Nielsen.

Jeg kan ikke være uenig med det ærede Medlem Hr. Foss, naar han gør en vis Indsigelse imod, at denne Lov kaldes en Slags Landbrugslov. Derimod tror jeg, det ærede Medlem traadte et Skridt for langt ud, naar han mente, at Loven intet har med Landbrug at gøre. Det har den dog i nogen Maade, eftersom det drejer sig om, at jo mere Gennemsnitsprisen for Landbrugets Eksportvarer stiger, des mere maa Staten præstere for, at Landbruget kan opnaa denne Pris. Saa kan man diskutere til Dommedag, om det nu er Forbrugerne, der faar Pengene, eller det er Landbruget. Jeg ønsker i og for sig ikke at opfordre til en saadan Diskussion, men mon ikke man skal finde ud af at balancere sig frem ad en Standpunkternes Midtervej, som giver den ene, hvad han har Krav paa, og den anden, hvad han har Krav paa i Stedet for at strides om en Betegnelse.

Det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) vilde gerne have det Spørgsmaal, som har været rejst i det andet høje Ting om de særlige Lokaler, søgt løst i denne Forbindelse. Jeg beklager at maatte sige, at jeg tror ikke, der er nogen Mulighed herfor. Spørgsmaalet, der her er rejst, er et Spørgsmaal, som i Virkeligheden ikke hænger sammen med denne Lovgivning, men hænger sammen med Næringsloven, idet dets Løsning maa forudsætte, at Politimyndighederne faar disse Lokaler inddraget under deres Tilladelsesomraade, eller hvad man skal kalde det. Dette Spørgsmaal anser jeg det for ganske ugørligt at tage op i Løbet af 0,5, og jeg tror ogsaa, det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle) vil være enig med mig i, at der ingen Interesse vil være ved i Hasteform at gennemføre en Lovændring, som vil vise sig at indeholde forskellige Skavanker.